

Примушко Наталія Миколаївна
Завідувач ДНЗ №13
«Відмінник освіти України»

Рідне місто...

Ніжин став рідним для мене 37 років тому. Його вулиці і вулички, пам'ятники, численні музеї, історичні місця, величні храми, тихоплинний Остер і величний ДПУ ім..М.Гоголя Все це стало дорогим моїй душі і перелилось в поетичні рядочки.

Діти нашого ДНЗ №13 «Берізка», і це вже багато випусків, знайомляться з рідним містом Ніжином саме через цю поезію. Вона полюбила і маленьким ніжинцям, і батьківській родині. Приємно, що і в школах рідного міста діти пам'ятають вірші, пісні, що написані для

них самим серцем, з великою любов'ю і щирістю про місто Ніжності...

Літературно-музична композиція
«Древній Ніжин капелюх знімає...»

Виховна мета:

виховання любові і гордості за рідне місто, ознайомлення з історичними місцями, пам'ятками, історичними постатями, подіями, фрагментами життя міста...

Древній Ніжин капелюх знімає,
Щиро на гостину друзів кличе.
Із усього міста він гостей стрічає,
І здоров'я всім міцного зичить.

Ніжине, мій сивочолий Ніжине,
Небо волошкове прихили.
Дорогих гостей стрічай, мій любий Ніжине,
І як годиться їх благослови.

Мій сонячний, напрочуд ніжний Ніжине,
Із золотими вежами хрестів,
О, скільки бачив, пережив, мій граде Ніжине,
Синів і дочок, ти благословив.

Куди б не пролягли шляхи, дороги,

Цей батьків дім, оця блакить Остра.
Нас надихатимуть на інші перемоги,
Така вже щедра Ніжинська земля.

Із знаменитими на всю планету огірочками,
Про них напевно знають тут усі.
У нас їх тут готують, як годиться бочками,
А подають у фірмовій красі.

Чи тільки огірками славен Ніжин?
Не звик мій сивий Ніжин хизувать
І веснами завітаний, і зимами засніжений
Він стільки може нам повідать, розказать.

Заньковецьку пам'ятаєм й Корольова,
Тут Богдана Й Полуботька дух живе,
Тут пророчого Тараса рідна мова
Надихає і в історію зове.

Гоголівський вуз окраса міста,
Графський парк і тихий наш Остер.
Колискова калинова пісня,
ніжно пригадалась нам тепер.

Ми майбутнього твого таланти,
Берегів дитинства чарівних.
Тут живуть поети, музиканти,
Ви пильніш вдивляйтеся до них.

Серед нас учені і артисти,
Слава Заньковецької живе,
Космонавти і економісти,
В кожному щось незвідане, своє.

Ми вітаємо усю родину
У прекрасному палаці цім!
В цю чудову, в цю святкову днину
Зичимо вам творчості усім.

Всіх гараздів зичимо гостині,
Що в садочок завітали нині.
Дорогим гостям моїм
Пісню ми даруємо вам всім!

Пісню вам дарують і дорослі і малята
В ній душа наша відкрита і крилата.

Ви тільки пильніш придивіться,
В якому я місті живу,
Куди тім заморським столицям –
Він кращий за Київ й Москву.

Бо тут мої мама і тато,
Садочок – колиска моя,
І друзів тут маю багато
Мій Ніжин – найкраща земля.

З дитинства шануєм Шевченка,
Тут Гоголь і Глібов навчавсь.
Пишаємось Заньковецькою,
Путівкою Ніжин їй став.

Ще нашим Остром колись греки
Із дальніх земель приплили.
І овоч тоді ще заморський,
До столу вони подали.

І так полюбився нам овоч,
Що славу він місту додав.
Так, Ніжинським огірочком,
Він називатися став.

Які роботящі в нас люди,
А місто, мов писанка та.
І трави буяють повсюди,
Земля моя – золота.

Пісня присвячена Ніжину
«Миколаївський собор у позолоті»

Миколаївський собор у позолоті
Скверик Гоголя урочистий такий.
Ніжине, найкращий ти у світі,
Ніжний світлий серцю дорогий.

Приспів:

Ніжине, тебе ми щиро любим,
Ніжине, тебе ми не забудем.
Тут рідна хата наш садок і мати,
Тебе наш Ніжин будем шанувати.

“НА ЗЕМЛЮ ПРАЩУРІВ ПРИЙШЛО ДИТЯ”

На землю пращурів прийшло Дитя,
Довіливо відкрило сині очі.
Вітайте, Люди, - народилося життя!
Хай світлі будуть дні, зіркові ночі...

Дай рученьку, і підемо у світ...
Навчу тебе любити Україну –
Її лелек і калиновий цвіт,
І мову материнську солов'їну.

Я розповім тобі про Київських князів,
Про рідний Ніжин і Дніпрові схили.
Я мрію, щоб ти серцем зрозумів,
Як землю цю плекали і любили.

За неї йшли на прощу, як Тарас,
Як Леся, горде серце віддавали,
Як рятували в полум'ї не раз,
Як козаків хоробрих шанували.

Я дам тобі до рук святий рушник, -
Він оберіг. Він пам'ять родоводу,
Бо пам'ятає немовляти крик
І мамину весільну юну вроду.

Хай збережуть тебе Софіївські хрести,
Навчать життя, людей за все любити.
Бо на Україні народився ти,
В оновленій державі тобі жити.

Поезія присвячена юним футболістам Ніжина

«Юні футболісти – гордість Ніжина»

Юні футболісти – гордість Ніжина,
Бо не тільки ж огірками славен він.
Прийде час, і перемога справжня, визнана
Їх віднайде, завітає в Ніжин, в кожний дім.

Тож терпіння вам, упертості і волі,
Олімпійського терпіння на роки.
Перемоги ви несіть футбольній школі
Рідний Ніжин прославляйте навіки.

«Чоробривчики маленькі у садочку підрастають»

*Поезія присвячена маленьким ніжинцям,
Дошкільнятам, що зростають серед краси улюблених
маминих квітів – чорнобривців...
І самі малята схожі на ніжні барвисті
чорнобривчики*

Чоробривчики маленькі
У садочку підрастають,
Чорнобривчики маленькі
Маму й тата полюбляють.
Чорнобривці всюди ,
Всюди рідний Ніжин завітчали !
Чорнобривці рідні квіти -
Діти мамі дарували !
Чорнобривці рідні квіти
Мамі дарували!

Наш садочок, мов віночок,
Чорнобривці завітчали.
Це – тринадцятий садочок
Дружно діти заспівали,
Тут берізки білокорі
З ранку діток зустрічають
І малята тут найкращі –
Це у Ніжині всі знають!

Тож нехай вони квітують
Оksamитки маленькі,
І пригорнуться до мами,
Наче донечки рідненькі.
Як синочки – козачата -
Поцілують , посміхнуться.
До зими вони квітують,
А весною повернуться,
До зими вони квітують –
Далі повернуться!

Присвячується воїнам-землякам 41 батальйону

Був вересень 2014 року.

Вся Україна, Ніжин щоденно чекали новин від бійців.

І ось настав день, коли воїни-земляки

41 – го батальйону вдихнули солодке повітря рідного Ніжина.

Їх зустрічали з радістю, сльозами, квітами і червонобокими яблуками.

Вони повернулись живими...

Сьогодні Ніжин-град прокинувся ранесенько,
Поцілував осінні яблучка в садку,
Причепурився квітами гарнесенько,
Й промовив: «Я синочків нині жду...!
Моїх захисників, мою надію,
Я кожного із побачить нині мрію.
І пригорнути, як матуся ніжно і сердечно,
І відіграти їх серця неспішно, гречно...
Ви ж гордість Ніжина, і ми пишаємося Вами!
Такими скромними і мужніми синами!

Присвячується воїнам 13 батальйону

*Маленькі ніжинці ДНЗ №13 «Берізка» разом з громадою,
владою міста Ніжина, родиною педагогів і батьків зустрічали
в листопаді 2014 року ушавлений,
хоробрий 13-й батальйон воїнів-земляків.*

Ніжин-граде, ти, нарешті дочекався !
Ти ж півроку хлопців виглядав,
У думках з синами спілкувався,
І щомиті ти Надію не втрачав...

Ось вони твої Сини, твої Герої !
Твій 13-й хоробрий батальйон !
... Чи такої ти бажав їм долі ?
Ця війна для всіх, як чорний сон ...

Ці Герої Україну боронили,
Від чужинців – москалів, заброд,
І, як предки праведно чинили !
Захистивши рідний свій народ.

Слава Україні ! і Героям Слава !
Хай лунає, як подяка від всіх нас,
Доки є герої – буде і держава !
Буде Україна – синьо-жовтий стяг!

5.11.14р.

Зірковий небосхил над Ніжином, над нами

*Ця поезія присвячена історичному минулому
древнього і вічно-юного Ніжина,
походження назви міста...*

Зірковий небосхил над Ніжином, над нами,
Багатий Ніжин доньками, синами.
Ще Ніжин славен історичними місцями,
Золотоверхими соборами, піснями,
Ремеслами ще славен і майстрами
То ж , помандруємо його дорогами, стежками.

На жаль, були часи, були хвилини,
Як колосились й наливалися жита.
Нежаті залишилися тоді ниви,
На Ніжином блукала самота...

Нежата нива, й вимирало місто,
І зорі падали, як сльози в самоту.
Від люду тут раніше було тісно,
Та смерть несла і тугу, і журбу.

Не впав мій Ніжин кволо на коліна,
Піднявся, віродився! Ні! Не вмер!
Уже про Ніжин знає і дитина,
Шанує місто ніжне й дотепер.

І що ж бо кожне місто без людини?
Без рук її, таланту, праці?
Були б не жаті, сиротливі ниви!
А ми б були сьогодні в цім палаці?

Чумацький шлях збира зірковий рай,
За кожною життя, цікава доля...
Нам час відкрити той безмежний край,
Щоби щасливі були Син і Доня.

На зореліт! І полетім в політ,
Будуймо зоряні мости для України,
Щоб Ніжин рідний знав усенький світ!
Бо він - для мене, Мама і Родина.

Казка про Ніжин

Ніжине, ти моя дорога колиска,
Я схиляюсь тобі до землі низько, низько

Мій любий Ніжин, місто древнє і святе, пережило воно тисячоліття, а все ж юним залишається.

Розкинулось воно зелено рунною казкою берегами невеличкої річки Остер, що потопає в мережеві плакучих верб, щедрої калини, різьблених кленів.

Наше місто знамените численними золотоверхими соборами, церквами, монастирями. Гордістю всіх нас і символом Ніжина є Миколаївський собор, в якому вінчався сам Богдан Хмельницький.

Миколаївський собор у позолоті
Скверик Гоголя урочистий такий.
Ніжине, найкращий ти у світі
Світлий, ніжний серцю дорогий.

Всьому світу відомо, що в Ніжині є Гоголівський вуз, звуть його білими лебедем. Йому 200 років! Все тут дише історією: і колони, і сходи, і картинна галерея. Тут навчались великі люди – Гоголь, Глібов, Гребінка, Державін.

Цими сходами Гоголь ходив
Ти прислухайся, доню, до вічності.
Він тут вперше писав, тут любив,
В перехресті натхнення і ніжності
Тут колони в струну шикуються...
Їх 12 – ть – місяцелік...
То вони у задумі спілкуються –
І ось так 200 зим, стільки ж літ.

Наша щедра, талановита земля подарувала світу Марію Заньковецьку, першу актрису, поетесу сцени. У нас у місті є чудовий драматичний театр, заснований колись Заньковецькою.

...Не просто це Марія
Це - голос наш,
Це – пісня,
Це – душа

Напевно перші креслярські задуми народилися у Сергія Корольова тут в рідному Ніжині. Чому? Бо він теж наш земляк, тут його початок, його колиска.

До знаменитостей, які ми знаємо і якими пишаємось відносяться відомі всьому світу Марк Бернес, Ліна Бистрицька – ось так!

Нашу землю колись відвідав і Тарас, навіть в останню путь його несли через Ніжин, тут зовсім недалеко, біля нашого садочка у Спаської церкви відбулась панахида.

Благословен той день і час,
Коли прослалась килимами
Земля, яку сходив Тарас
Малими, босими ногами.
Земля, яку скропив Тарас
Рясними росами сльозами.

Спаську церву наші малята відвідують кожного літа на свят Спаса.

Спас яблучний у Ніжин завітав,
Господу кожному квітами прибрав
Ще й пирогам частував завзято!

А як без них це давнє, рідне свято!

Ми знаємо і шануємо пам'ять партизанів – підпільників, яким керував герой
Радянського Союзу Яків Батюк. Це теж наш нескорений земляк.

Ти боронив свій Ніжин – Україну,
Через п'ять до Перемоги йшов,
Боровся з ворогом в підпіллі до загину,
Свою ти долю у борні знайшов.

Багатий Ніжин музеями, підприємствами. Від недавня в нашому місті Ніжині
з'явилося незвичайне підприємство ПП «Копиця» . очолює це підприємство
прекрасна жінка Наталія Миколаївна Копиця, яка, ще з дитинства була закохана
в улюбленого ведмедика Тедді... а з часо ця величезна любов переросла у
народження підприємства, де на білий світ з'являються м'які іграшки:

Є у місті Ніжині Королівство казки,

Для дітей – це диво!

Радість! Море ласки!

Це краплинки Сонця!

Це дитинства втіха!

Хай несе їм радість,

Збереже від лиха...

Древній Ніжин славен гостинністю, хлібосольністю і шануванням традицій.

Ну, як же тут не згадати Покровський ярмарок, що дійшов до нас від діда-
прадіда!

Ось Покрова вже настала –

В Ніжин древній завітала.

З пирогами, врожаями,

І з веселими піснями!

З усієї України,

Тут гостей зустрінеш нині...

Самий молодий пам'ятник збудований у Ніжині в 2005 р. знаєте який? І,
справді, пам'ятник Ніжинському огірочку, про який знають всі, і дорослі і малі
на всій землі!

І так полюбився нам овоч,

Що славу він місту додав,

Так Ніжинським огірочком

Він називатися став.

Ось таке юне і давнє місто моє – ніжне і прекрасне, яке відповідає своїй назві
– Ніжин.

Казка «Пригоди Огірка на незвичайному кораблі»

Був собі в далекій країні Індії Огірок. Усі огірочки, як огірочки, ростуть собі, ніжаться під сонечком, цьому, бачите, захотілося у мандри, світу побачити. А тут ще й добра нагода не забарилася: господиня кращі огірочки лаштує на гостинець, і нашому непосидючому огірочку, як кажуть, поталанило. Зірвали його з грядки і до корзинки поклали, а потім ті корзинки на корабель великий відвезли.

Відправився корабель у далеку морську подорож, плив він морями, океанами. А наш непосидючий огірочок до всього придивлявся, до всього прислухався, чув, як розмовляють люди вже іншою мовою. Згодом потрапив Огірочок до іншої країни, такої ж сонячної та щедрої на різні овочі і фрукти, як і його батьківщина – Індія.

Огірочками, що в корзині були, стали смакувати люди: і дорослі, і маленькі, - а наш Огірок-мандрівник знову на корабель потрапив і поплив до прекрасного українського міста, що стоїть на тихоплинній річці Остер. Тими моряками, що везли різні заморські товари і огірочки були греки. Саме вони і привезли до Ніжина смачного Огірка-мандрівника. Дуже вже сподобалося Огірочку у нашому рідному краї, у Ніжині.

Весною з насіння того Огірка виросло багато нових діток – Огірочків, синів і дочок Огірка-мандрівника. Отак прижилися Огірочки на Ніжинщині. Та з року в рік стали радувати своїми добірними щедрими врожайми трударів та пошановувачів Огірка .

І став той Огірок Ніжинським зватися! Тепер Ніжинський Огірок всенький світ знає!